

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. Variæ de hac quæstione sententiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

juvenili & pulchritudinis flore ser-
vavit castitatem & fidelitatem Do-
mino suo.

C A P U T X V.

*Quonam tempore hoc matri-
monium inierint scilicet an-
ante, an post Christi concep-
tionem.*

I.

MAJORIS fuit momenti hu-
jus resolutio quæstionis ad
magnitudinem & laudem Di-
vi Josephi, quam olim ponderatum sit
ab antiquis, quibus unica cura fuit pro-
pter illius temporis necessitatem, vir-
gineum patrum adstruendi: ut proin-
de non sit mirum, quod non in eâ ab
illis veneratione sit habitus, quæ ejus
meritis & dignitatibus debebatur, non
enim hæc illis plenè cognita fuit. Ab
hâc quæstione omnino pender alia
longè gravissima quæ est de ejus Pater-
nitate, seu quomodo & quâm strictè
sit Pater Christi Domini: At hinc ce-
teræ ejus prærogativæ, omniaque ejus
magnalia, ut constat, & constabit: tan-
ti ergo cum sit momenti eam accuratè
discutiamus.

SECTIO PRIMA.

*Varia de hâc Quæstione Sen-
tentia.*

II.

IN hac materiâ ut in aliis fecimus,
omnes sententias referimus, tum ut
non videamus aliquid occultare vo-
luisse, tum etiam ut veritas, quam ubi-
que querimus, magis appareat: nam
juxta communem parœmiam, Opposi-
tajuxta se posita magis elucentur.

III.

Ratio hujus varietatis est, quod Bea-
ta Virgo dicitur ante conceptionem
Verbi despontata viro cui nomen erat
Joseph, Matth. cap. 1. & Luc. cap. 1.
Cum enim verbum *desponsata*, quod
ex vi vocis significat promissam, ex
communi usu significet etiam nuptiam
seu maritatem, maximè vero ante ma-
trimonii consummationem, hinc hal-
lucinatio.

Primò, ergo volueré nonnulli circa
hanc rem duo, scilicet ante Verbi con-
ceptionem fuisse solum inter Beatam
Virginem & D. Josephum sponsalia de
futuro, nec illam ab hoc tunc domi ha-
bitam. Ita Simon Cassianus in Com-
ment. Evang. lib. 6. c. 6. & 18. Abulensis in
c. 1. Matth. Cardinalis Caietanus in
3. part. D. Thomæ quæst. 29. ad art. 2.
(in quo tamen discedit à D. Thomâ)
& Baronius tom. 1. Annal. in Apparatus
& alii. Probatur prima pars, ex illo
Matth. cap. 1. v. 18. *Cum esset despon-
sata Mater IESV Mariv Joseph*, idest, in-
quiunt, *cum esset promissa*: huicque
interpretationi videtur favere versio
Græca, quæ pro verbo *desponsata* habet
mni/entis. Secundò, ex illo ejusdem
Evangelistæ ibidem vers. 20. *Joseph fili
David noli timere accipere Mariam conju-
gem*. Ergo nondum illam accepérat in
conjugem. Probatur secunda pars. Pri-
mò, ex illo Matth. cap. 1. vers. 18. *Ante-
quam convenienter inventa est in utero
habens*, idest antequam simul venisset
ad cohabitandum. Secundò, ex co-
dem Matth. c. citato vers. 19. *Cum esset
justus & nollet eam traducere*, hoc est,
in domum suam: nondum ergo tunc
cum illâ habitabat. Tertiò, quia Lu-
cas cap. 1. dicit quod Deipara post tres
mensis quibus mansit apud cognatani
suam Elizabeth, *Reversa est in domum
suam*, non in domum Joseph, quo re-
versa fuisset, si ei ante cohabitasset, ita
Caietanus. Quartò, si Beata Virgo
quando annunciata estab Angelos, fuisset
in domo Joseph, seu illi cohabitasset,
quomodo Divus Josephus Ange-
lum & Virginem inter se colloquentes
non audivisset? & si audivisset videns
ita contigisse quomodo Angelus nun-
ciaverat, unde anxius fuisset? Arrisisti
potuit illis hæc sententia quod magis
faceret apud infideles ad fidem virgi-
nei partus.

Alii voluerunt ante Conceptionem
Verbi fuisse quidem tantum sponsalia
de futuro, ut præcedentes: verumta-
men cohabitasse & convixisse. Citatur
pro hâc Gerson in suâ Josephinâ & ali-
bi lœpè, maximè tamen parte 4. oper.
opusc. 15. qui est de solemnitate Virgi-
nalis Connubii Lect. 3. ubi sic ille: Ac-
cepit Mariam Adolescentulam prius
Joseph

Joseph in Sponsam suam in Templo Ierosolymis, ubi dedicata Deo cum ceteris virginibus morabatur; porro Joseph post dies aliquot Mariam accepit juxta morem Gentis suæ in familiarem convictum suum secum in Nazareth, ita enim siebat ad probationem morum Sponsæ. Illic in Nazareth priusquam convenienter Joseph & Maria, intellige soleundi ritu nuptiarum, & ut ita dicamus per verba de presenti, nunciavit ei Angelus, qua tradit Lucas Evangelista, & ita priusquam convenienter, dicente Mattheo, inventa est Maria habens in utero de Spiritu Sancto. Hæc illa.

VI. Sed respondent aliqui quod Gerson distinguit nuptias secundum ritem essentialem & secundum solemnem, seu secundum essentiam, & secundum solemnitatem: & quidem licet ita loco in assertione citato loquatur, tamen in antecedentibus nihil aliud dicit, nisi quod tunc non fuerit ritus solemnis nuptiarum, cum tamen expressis verbis mentem suam apertens dicat, quod tunc Maria non tantum erat sponsata per verba de futuro, sed de presenti. Sed sive fuerit Gerson in hac opinione sive non.

VII. Dico huius sententiæ videntur mihi fuisse D. Hieronymus in cap. 1. Matth. ad illa verba, *Inventa est in utero habens de Spiritu Sancto*. Ubi sic ille. Non ab alio, inquit, inventa est nisi à Iosepho, qui penè licentia maritali futura uxoris omnia noverat. Illud enim penè licentia maritali significat Iosephum tunc, id est quando ab eo inventa est Maria in utero habens non fuisse omnino maritum, sed penè maritum. Quid autem hoc est nisi Sponsum? Deinde illud *futura uxor*, ergo tunc necdum erat uxor, tunc tamen dicitur futura, hoc est Sponsa. Quomodo verò tunc Joseph omnia futurae uxoris novisset nisi tunc domi habita fuisse? Divus Chrysostomus homil. 4. in Matthæum super illud *Antequam convenienter*: Non dicit Evangelista priusquam in sponsa domum adduceretur, iustus enim jam erat, hunc quippe morem plerumque tenebat Antiquitas, ut sponsa sponsorum dominibus haberentur, quod nunc quoque scripsi interdum videmus. Euthymius in cap. 1, Matth. ad eadem

verba. Non dixit Mattheus priusquam ipsa veniret ad domum Iosephi, jam enim in eâ erat. Multis siquidem mos erat, ut apud se haberent sponsas, propter securitatem. Divus Bernardus homil. 2. super Missus est. Mos, inquit, Iudeorum erat, ut à die desponsationis sue usque ad tempus nuptiarum, sponsis sponsæ traherentur studiende, quatenus earum ipse eo sibi predictam curiosus servarent, quo sibi sediles existarent. Prima pars est probata ad sententiam præcedentem, cum quâ convenient: Pro secundâ parte moventur ex hoc quod licet fuerint tunc tantum sponsalia, tali enim modo Joseph & Maria desponsati debuerunt aptari, ut conceptus Divo Iosepho attribueretur, ne Virgo tunc haberetur ut fornicaria, & Christus ut illegitimus: Nam, ut inquit D. Thomas 3. part. quæst. 29. art. 2. ad 3. Sicut in eâ que in domo viri concipit, intelligitur conceptio naturalis, sic in eâ que extra domum concipit, est suspecta conjunctio, & ita non est sufficienter provisum fame Beatae Virginis per hoc quod fuisse desponsata, nisi fuisse domi habitata.

Alii è contra voluerunt fuisse nuptiam, necdum tamen domi habitam: quianimirū duo distinguit in matrimonio: Primū, ipsam celebrationem contractus matrimonialis: Secundum, solemnem nuptiarum celebrationem, quam aliqui statuunt in benedictione Sacerdotali: Alii cum cā addunt conventum amicorum & epulas, dicentes tunc & non ante solemniter sponsas introduci solitas. Probatur ex cap. 19. Genesis, ubi dicit Loth *Habeo duas filias que necdum cognoverunt virum*. Et infra. illi. *Egressus itaque Loth locutus est ad generos suos qui accepturi erant filias ejus*. Ubi vides filias Loth jam duobus illis fuisse maritatas, quia vocantur ejus Generi: & tamen constat illas necdum illis traditas, tum quia dicitur de illis generis, quod erant acceptuti illas, tum quia dicitur quod illæ duæ filiæ necdum cognoverunt virum, tum denique quia dicitur Loth: *egressus ut loqueretur ad illos*. Secundò ex Genes. cap. 29. ubi Jacob Rachel sponsata est pro servitute septem annorum, quibus finitis ait: *Da mihi uxorem meam, quia jam tempus impletum est ut ingrediar ad illam*. Qui scilicet